

desnem krilu je bilo živahno streljanje z obeh strani, topništvo nam je pa redno pošiljalo običajno porčijo neprebavne menaže, a ker se je večinoma zgrešil cilj, so nam ostali želedci nepokvarjeni.

Dobesedno tako, kakor pravi avstrijsko uradno poročilo, smo se potem dne 25. jun. umaknili v vzdaj stoječe postojanke, ki so se tačas dogotovile, ne da bi bili po sovražniku primorani, temveč iz strategičnih ozirov, brez najmanjših izgub. Še isti dan je potem sovražnik ljuto obstreljeval zapuščene postojanke ter na večer, najbrž misleč, da nas je pobil, ker mu nismo odgovarjali, začel boječe prodirati, a našel je seveda vse prazno. Drugi dan prodira proti drugim, kakih sto metrov vzadi ležečimi začasnimi praznimi jarki. Ljuto obstreljujoč s topovi vsakega kalibra mesto Asiago. Ki je začelo na mnogih krajih goreti ter se rušiti v razvaline.

Med tem smo v svitu plamena dosegli stalne postojanke na visoki planoti Asiago, ki so po svoji legi pripravne za hrambo in napade. Naslednji dan nam že prednje straže javijo bližajočega se sovražnika, ki je, misleč, da ne najde nikjer odpora, drvil prav pogumno proti nam. Pustili smo ga čisto blizu. Potem pa iz vseh pušk ogenj in prva rojna črta je na tleh, pokošena od smrtonosnih naših krogel; nastopi druga, tretja in groza jih bilo videti ničelk našega ognja: strojne puške so dobesečno kar kosile napadajoče vrste, v katerih je zavlačala grozna zmešnjava. Brez reda in brez cilja so begali sem in tja, a naše dobro merjene puške so žele bogato žetev, vse kar ni bilo ubitih, smo jih vjeli, a kdor se je skušal z begom rešiti, je padel od smrtonosne krogle naših pušk. Napad se je končal s popolnim porazom za verolomnega sovražnika.

Nastopila je tiha noč, polna sanj in domišljije, mir je zavladal med bojovníki, mesečina je obsevala ubita sovražna trupla; vsled nastopivšega hlada se je polegel smrad po znoju, gnijoči krvi in mrtvih truplih; plameni gorečih poslopj so se trkali begajo po ozračju, tvoreč čudne oblike, podobne gorečim pismenkam, ki bi skupaj sestavljene dale za Kadorno ter sploh njegovo vojsko pomenljive besede: Ma-ne, Tekel, Faraš . . . Na nebu so se pa utrjnale zvezde . . .

Z bojnega meteža z italijanskih ravnin pošiljamo podpisani slovenski domobranci 26. pešpolka v milo slovensko domovino čitateljem lista, kakor tudi vsem znancem in prijateljem, ženam in nevestam, o- sobito č. slovenski duhovščini, zahvaljujoč se ji za vse izraze sočutja, najsrčneješe pozdrave, priporoču- joč se v molitev: Plevnik Jurij, Košena pri Planini; desetnik Turk Jožef iz Polzele; četovodja Omer- zo Ivo, Koprivnica; Kolmanič Jakob, Rihtarovec; Bratkovič Matija, Norički vrh pri Kapeli; Dobovič- nik Stefan, Dobna pri Celju; Železnik Jurij, Čer- možiče, Žetale; Krumpačnik Janez, Kokarje; Kočbek Ignac, Sv. Ana na Krembergu; Arzenšek Anton, Sv. Primož pri St. Juriju ob južni žel.; Bostič Karl, Loka pri Zidanem mostu; Trpin Anton, Kapla pri Polani; Golob Janez, Nasova pri Radgoni; Očepek Jurij, Griže pri Celju; Mešič Vincenc, Braslovče; Ojstrič Jurij, Loče pri Poljčanah; Jelen Vinc., Ga- licija pri Celju; poddesetnik Sauperl Ivan, Bistrica pri Rušah; Secko Rok, Smarje pri Jelšah; Červič Alojzij, Slamjak, Ljutomer; Pur Avguštin, Ribnica na Pohorju; poddesetnik Koelja Janez, Vipava na Kranjskem; Mesarec Franc, Sv. Martin pri Vurber- gu; desetnik Lačen Janez, Desnjak pri Ljutomeru; Šket Anton, Nezbiše pri Slatin; Stergar Anton, Bu- če pri Kozjem; Cilenski Franc, Braslovče; Stroj- nšek Janez, Braslovče; Borovnik Alojz, Novacerk; Zamuda Viktor, Sv. Jurij ob Ščavnici; Borovinšek Janez, Podsreda; Miklave Gregor, Ribnica na Po- horju; Sporn Vilč, Braslovče; Goropecšek Ant., Sv. Jurij ob Taboru; Sauperl Avgust, Lembah pri Ma- riboru; Sirec Mihael, Čermožiče, Žetale; Podržavnik Mihael, Remšnik pri Marenbergu; Jepej Jožef, Ma- kole; Moškon Franc, Kamnica pri Mariboru; Koba- le Alojz, Stanovsko, Poljčane; Sunko Alojz, Spodnje Radvanje pri Mariboru; enoletni prostovoljec- deset- nik Stibler Ivan, Sv. Anton na Pohorju; Stole Jan., Spodnja Hudinja pri Ptuj; desetnik Znidar Mart., telefonist, iz Sladkegore pri Ločah; Brečko Jožef iz Pišec pri Brežicah ob Savi.

Slovenski domobranci na južnem bojišču.

Vinko Salomon iz Poljčan nam piše z južnega bojišča:

Slovenski domobranci, ki se borimo proti izda- jalskemu polentarju, pošiljamo pozdrave vsem prija- teljem in bralcem „Slovenskega Gospodarja.“ Polen- tar se je pretekle dni močno trudil s svojimi topovi, da bi nas pregnal iz postojank, a mi stojimo trdno, kakor skala: Naše geslo je: Ne koraka nazaj, am- pak le naprej za izdajalcem, ki se je hotel polastiti našega ozemlja. Maščevati se moramo nad njim za njegovo nezvestobo. Dovolj je že okusil polentar, kaj se pravi butati ob steno, ob katerih stojijo hrabri na- ši Slovenci in zagotavljam vas, da jih še bo dobil po svoji izdajalski butici, kakor to zasluži. Tudi se je bil pred nekaj dnevi prikazal s svojo kavalerijo na dan. Nekega jutra sem namreč opazoval s tovariši gibanje sovražnika, pred nami. Naenkrat se prikaže- ta dva jezdec. Glej ga spaka, torej tako se drže, polentar. Takoj javimo došlece našemu predmojstru.

Naša strojna puška je zareglala in že je ležal jezdec s konjem vred na tleh. Nobenega več ni bilo na o- gled. Minil je poldan in zopet smo zapazili v dolini množine jezdecov, gotovo so se pripravljali na kak naskok; a ker jim svinčenke iz naših pušk ne dišijo preveč dobro, so jo takoj zopet odkurili. Zvečer je bi- la temna noč. Mirno smo čakali, kaj pride. Naenkrat se je zaslilo šivenket orožja: naši so razsvetili hi- tro prostor pred nami. Zagledali smo gruče polenta- rjev, in vmes zopet kakih 20 jezdecov. Zopet so za- grmele naše puške, sovražnik je pobral svoja kopi- ta, kolikor jih je še ostalo ter nam je pustil neštivil- no mrtvih in ranjencev. Sicer se poskuša včasih po- dreti nas, a zaman je njegov trud, svoje konje z jez- decii vred je pa od tistega časa nekam shranil.

Tako torej živimo tukaj mi branitelji domovja, in čuvamo zvesto milo nam Avstrijo. Pozdravljamo vas vsi fantje in možje domačega domobranskega pešpolka št. 26, oddelek strojnih pušk št. I. J. Ste- genske, desetnik, Franc Pfeiler, desetnik, oba pred- mojstra strojnih pušk: Ules Alojz, poddesetnik: V. Salomon, Poljčane; Bračič F., Ptuj; Zavec J., Ptuj; Pekovšek J., Zreče; Viher Ivan, narednik; Muršič Jožef, desetnik; Jože Košec.

Lah nas ne more pregnati.

Franc Laufer, doma od Sv. Ruperta v Sl. gor., nam piše dne 15. julija z laškega bojišča:

Mi prav dobro zbujemo polentarja z visokih gora in planin v njegov breg. Včasih začne Lah rogovi- liti in nas napadati. Ko mu pa mi pošljemo nekaj našega svinčenega cvibaka, pa je takoj dober in mi- ren. Lah sicer iz gole jeze ne ve, kako bi nas pre- gnal in prišel naprej. Pa ker se Slovenci na vseh bojiščih pokažemo, torej nas tudi tukaj ne bode pre- gnal. Lah že sedaj dobro pozna avstrijske vojake, a zlasti nas Slovence, ki še posebno zvesto in hrabro branimo svojo avstrijsko in lepo slovensko domovino. Hinavskemu polentarju jako diši prelep slovenski kraj. Pa mu zagotovimo, da si ne bo kuhal polente na slovenski mešlji, kakor je mislil, in ne bo nikdar njen gospodar. Upamo, da homo kmalu s sovražni- kom obračunal in ljubi Bog nam dodeli, da bi se še zdravi vrnil na svoje domove. V to nam pomози Bog in Marija!

Srčne pozdrave in zahvalo pošiljamo domači- nom in „Slovenskemu Gospodarju“, ker nas tako re- dno obišče v naših taborih. Zdi se nam, ko ga bere- mo, da se pogovarjamo s svojimi domačini. Slovenski fantje in možje: Franc Laufer, Vincenc Kramber- ger, Krajnc Jožef in Zavec Konrad od Sv. Ruperta v Slov. gor.; Konrad Dominkuš, desetnik od Sv. Anto- na v Slov. gor.; Mihael Vidovič in Ivan Mihelač od Sv. Vida niže Ptuja; Anton Lovrenčič, četovodja iz Frama; Franc Drobnič od Sv. Trojice v Halo- zah.

— — —

Nova junaštva III. armadnega zbora.

Za goro Monte Zebio, ki leži severno od Asia- ga in katera je največja zapreka za italijansko pro- diranje, se vršijo zadnjih 14 dni srčiti boji. Najhuj- ši napad je bil dne 24. julija. Sveže in izpočite laške čete so napadle z veliko silo, a vsi sunki so bili za- man. Edini italijanski vspeh je, da je pred našimi postojankami obležalo več sto mrtvih Italijanov. Go- ro Monte Zebio in bližnje postojanke namreč brani naš železni III. armadni zbor, naši slovenski junaki. Vse višinske postojanke so ostale v naši posesti. Vsak naš mož in mladenič je junak. Slava III. zbo- ra gre po vsej Avstriji in še v inozemstvo.

Ob Soči.

Dočim so Italijani infanterijske napade ob So- či večinoma opustili, obstreljuje njih težka artilerija dan za dnevom naše najvažnejše postojanke. Dne 24. julija so obstreljevali Sv. Lucijo, obmostje pri Go- rici in Podgori. Manjši sovražni napad pri Trziču je bil srečno odbit.

Naši uničili dva sovražna podmorska čolna.

Po noči od 14. na 15. julija so naše torpedovke v srednji Adriji uničile italijanski in kmalu nato še nek drugi sovražni podmorski čoln. Od posadke se zaradi razburkanega morja ni moglo prav nikogar rešiti.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti se vršijo hudi boji v Karpa- tih, ob državni meji pri Brodyju in na severu pri Rigi.

V Karpatih med rumunsko mejo in prela- zom Jablonica silijo Rusi na Ogrsko, a naši z gorskih vrhov krepko zadržujejo ruske navale. Gibanje ruskih čet v Galiciji in Bukovini južno od Dnjestrja je vsled povišanja ob Dnjestrju zelo otežkčeno.

Iz gibanja ruskih čet se opaža, da Rusi pri-

pravljajo sunek proti Lvovu in sicer v smeri od Brodyja ob državni meji. Dan za dnevom vozijo no- ve rezerve na ta del bojišča.

Na severu so hudi boji pri mestu Baranovi- čici in pri Rigi.

V ruskem ministrstvu so se zgodile večje spre- membe. Odstopil je zunanji minister Sasonov in še več drugih.

Za upravitelja zasedenih pokrajin v Galiciji in Bukovini je imenovan državnik Trepov.

V Karpatih.

Od rumunske meje do prelaza Jablonica v ga- liških Karpatih se vrše v famošnem visokem gozd- natem ozemlju hudi boji. Rusi bi na dveh krajih ra- di prodrali na Ogrsko in sicer v Bukovini pri mestu Kirlibaba in v Galiciji pri prelazu Jablonica. Pre- hod se jim dosedaj kljub skrajnemu naporu njih sil, ni posrečil. Naši imajo zasedene in dobroutrjene ob- mejne glavne karpatske višine.

Pri Kirlibabi so Rusi že več kot 20krat napad- li naše tamonje postojanke, a so bili vedno odbiti. Pred Kirlibabo je v zadnjih 14 dneh padlo nad 20 tisoč Rusov.

Povodnji ob Dnjestrju.

Radi dolgotrajnega deževja je zadnje dni reka Dnjestr močno narastla in preplavila bregove. Radi tega je sedaj večje gibanje ruskih čet na gališko- bu- kovinskem bojišču preprečeno.

Ruski pritisk proti Lvovu.

Zadnje dni Rusi z veliko silo napadajo na črni pri Tarnopolu in Brodyju. Cilj tega napadanja je go- tovo Lvov. Rusi so vse svoje razpoložljive čete v Vo- liniji poslali na gališko mejo. Pričakovati je torej na- tem delu bojišča prihodnje dni velikih bojov.

Slovenski vojaki ob Strypi.

Piše se nam: Tu ob Strypi v Galiciji nas je mnogo slovenskih fantov in mož, ki kljubujemo Ru- som. Mi dragonci smo Rusom že marsikatero posve- til. Naše strojne puške so jih na tisoče pokosile. Ru- si predobro vedo, da se s slovenskimi dragonci ni igrali. Mi trdno držimo nam izročene postojanke. — Veliko veselje nam dela „Slovenski Gospodar“, ko nas obišče. Mnogo pozdravov! J. Lesjak, desetnik; Jožef Cepelnik, J. Devetak, Fr. Rihtarič, Franc Ja- nežič, M. Medved.

Ruske armade se ojačujejo.

Berolinski časnik „Nationalzeitung“ poroča iz ruske meje: V zadnjih dneh je došlo k armadam ge- neralov Kuropatkina, Everta in Brusilova veliko šte- vilo nadomestnih čet iz Sibirije. Vojno ministrstvo je izdalo poziv, da se morajo takoj zglasiti pri nabor- nih komisijah vsi vojaški zavezanci letnikov 1872 in 1873, kakor tudi letnikov 1898 in 1899. Vse čete, ki so bile izvežbane na Krimu in v Kavkazu, so odšle na turško bojišče. Samo tatarske oddelke so vnovič spravili na bukovinsko bojišče. Tudi v zadnjih bojih pri Lucku in na ozemlju Styra so bile ruske izgube velikanske. Število padlih ali ranjenih generalov je naraslo na 29. Seznami izgub izkazujejo dosedaj iz- gubo 348.800 mož in častnikov.

Novi ruski zunanji minister.

Dosedajni ruski zunanji minister Sasonov je zaradi bolezni odstopil. Na njegovo mesto je imeno- van dosedajni ministrski predsednik Stürmer, ki bo obenem izvrševal oba posla: ministrskega predsed- nika in zunanjega ministra. Zunanja ruska politika se bo gibala v isti smeri kot dosedaj, vsako drugo pričakovanje nima nobenega smisla.

Na drugih frontah.

Na francoskem bojišču se še vedno na- daljuje angleško-francoska ofenziva, zlasti bitka ob Sommi divja z veliko srdfostjo dalje. Angleži napa- dajo na fronti, dolgi 40 km, z 20 divizijami, t. j. več kakor pol milijona mož. Izgube so na obeh straneh ogromne. Angleži so izgubili v teh bojih čez 80.000 mož, a pridobili so samo 24 kvadratnih kilometrov o- zemlja. Najhujši naval na nemške postojanke so na- pravili Angleži dne 24. julija. Angleški vrhovni po- veljnik general Haig je pritegnil za naval še 13 no- vih divizij, tako, da je postal v boj 33 divizij. Raču- nal je, da pada ta dan odločitev. Naval je pa bil od- bit in ni prinesel Angležem nobenih vspehov. Istoča- sno so napadali Francozi na južnem bregu reke So- mme z velikimi silami. Dosegli so mimogrede nekaj vspehov. Boje ob reki Sommi je prištovati med naj- krvavejše v tej svetovni vojski. Pred Verdunom so Nemci zopet nekoliko napredovali.

Na turških bojiščih ni prišlo nikjer do ve- čjih bojov. V Črnem morju je prišlo pred Sebastopol- lom do boja med turško vojno ladjo „Midili“ in tremi ruskimi bojnimimi ladjami. Turški ladji se je posrečilo, da je nepoškodovana utekla iz neenakega boja. Rusi